

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24954

гр. София, 16.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разглежда докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20211110113378 по описа за 2021 година

Делото е преразпределено на съдията-докладчик със Заповед № АС-274 от 10.07.2023г.

Делото е образувано по искова молба на „Б. П. П. Ф. С.А- П.“ чрез Б. П. П. Ф. С.А. - Б. срещу Е. В. И., която е редовна и предявените с нея установителни искиове са допустими.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Ищецът е представил документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

Ответникът е релевирал искане по чл. 183 ГПК да бъде задължен ищеца да представи договора за кредит в оригинал, като съдът намира, че с оглед изложените твърдения за техническо пренасяне на подписа на Е. И., искането следва да бъде уважено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца в **едноседмичен срок** от получаване на препис от определението с писмена молба с препис за насрещната страна да обоснове правен интерес от предявените при условията на евентуалност **осъдителни** искиове, предявени под условие, че съдът отхвърли установителните искиове поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост. При неизпълнение, исковата молба ще бъде върната в тази част.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **12.10.2023г. от 14:30 часа**, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, на ищеца – препис и от отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представените от ищеца документи като писмени доказателства по делото.

ПРИЛАГА за послужване ч.гр. дело № 60683/2020г. по описа на СРС, 161-ви състав.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 183 ГПК ищецът в срок до **съдебното заседание** да представи оригинал на договор за потребителски паричен кредит № PLUS-14156131/17.11.2016г. При неизпълнение, представеният препис ще бъде изключен от доказателствата по делото.

ИЗГОТВЯ следния **проект за доклад** на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявени са установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 430 ТЗ вр. чл. 79 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от „Б. П. П. Ф. С.А- П.“ чрез Б. П. П. Ф. С.А. - Б. срещу Е. В. И. за признаване за установено, че ответникът дължи следните суми: сумата от **2538,62 лева**, представляваща главница по договор за потребителски паричен кредит № PLUS-14156131/17.11.2016г., ведно със законна лихва от 03.12.2020г. до изплащане на вземането, както и мораторна лихва в размер на **97,70 лева** за периода от 20.09.2017г. до 16.11.2020г., за които суми е била издадена заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 60683/2020г. по описа на СРС, 161-ви състав. При условия на евентуалност са предявени осъдителни искиове за същите суми и основание.

Ищецът твърди, че на 17.11.2016г. бил сключен договор за потребителски кредит № PLUS-14156131 с ответника, посредством който страните били постигнали съгласие кредиторът да отпусне заем в общ размер на 4700 лева за срок от 24 месеца. Сумата следвало да бъде изплатена на 24 броя равни месечни вноски, всяка от която в размер на 303,46 лева, като в договора била посочена и общата стойност на плащанията по кредита. Въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника бил определен годишен процент на разходите, както и била уговорена такса ангажимент, срещу което се сключвал договор при фиксиран лихвен процент по смисъла на пар.1, т. 5 ЗПК. Сочи, че таксата се заплащала от кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържал таксата от общия размер на кредита. Сумата, предмет на договора, била преведена по личната сметка на ответника. Сочи, че в чл. 5 от договора била уговорена и лихва за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата. Твърди, че длъжникът бил преустановил плащането на вноските по кредита на 20.08.2017г., към която дата били погасени 8 месечни вноски. Поддържа, че кредитът станал изискуем на 20.09.2017г. /падежната дата на втората пропусната месечна вноска/. Под условия на евентуалност са предявени осъдителни искиове. Искането към съда е да уважи предявените искиове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от Е. И., с който се оспорват предявените искиове. Изложени са съображения, че исковата молба е недопустима, тъй като възможността клон на дружеството да участва в съдебен процес, дори като пълномощник на юридическо лице от негово име и за негова сметка, била изключена като аргумент за това се извличал от разпоредбата на чл. 20 ТЗ. Поддържа, че клонът макар и да разполага с функционална и оперативна обособеност не притежава качеството субект на правото и съгласно чл. 27 ГПК бил неправосубектен и не притежавал процесуална легитимация. Оспорва ищецът да е обявил договора за потребителски кредит за предсрочно изискуем. Твърди, че по делото не са ангажирани доказателства ответникът да е била уведомена за настъпилата предсрочна изискуемост. Представеното към исковата молба уведомление, наименовано „последна покана“ било подписано от представител на ищеца, тоест това уведомление представлявало частен свидетелстващ документ, като липсвали доказателства това изявление да е било отправено до ответника и да е достигнало до нея. Оспорва наличието на валидно облигационно правоотношение между страните. Оспорва кредиторът да е предоставил сумата от 4700 лева, предмет на договора. Твърди, че подписът ѝ е бил пренесен посредством специални технически средства. Поддържа, че договорът е нищожен в частта, в която са уредени лихвите поради противоречие с добрите нрави и поради това, че е сключен при неспазване на нормите на чл. 11, т. 9 и т. 10 вр. чл. 22 ЗПК. Оспорва начисленият лихвен процент по договора, като твърди, че същият е неправомерно завишен и в противоречие с добрите нрави. Сочи, че в случая се достигало до значителна нееквивалентност на насрещни престации. Намира, че договорът бил сключен в нарушение на клаузите на чл. 10 и чл. 11 ЗПК- шрифтът на договора бил по-малък от 12; нямало посочен срок на договора, а единствено погасителен план; липсвала методика за изчисляване на референтен лихвен процент. От договора не можело да се извлече информация за размера на включените в месечната погасителна вноска суми, а именно-

колко била лихва, главница и такса. Сочи, че процесният договор бил сключен и в нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 20, 23 и 24 ЗПК. Оспорва дължимостта на претендираните от ищеца застраховка „Защита на плащанията“ и „такса ангажимент“. Поддържа, че застраховката противоречала на КЗ, а и не било доказано ответникът да се е възползвал от услугата. На следващо място, твърди, че в ЗПК липсвали институти като „такса ангажимент“, „защита на плащанията“ и др. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Искането към съда е да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

В доказателствена тежест на ищеца по предявените установителни искове е да докаже при условията на пълно и главно доказване следното: наличието на действително правоотношение по договор за потребителски кредит от 17.11.2016г., обстоятелството, че е предоставил на Е. И. заемната сума, предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост на кредита; изпадането на ответника в забава и размера на дължимата мораторна лихва.

В доказателствена тежест на ответника е при установяване на гореописаните обстоятелства да докаже плащане на процесните задължения.

УКАЗВА на основание чл. 146, ал. 2 ГПК на ищеца, че не сочи доказателства заемната сума от 4700 лева да е била предоставена на ответника.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 7, ал. 3 ГПК съдът следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, като дава възможност на страните да изразят становище по тези въпроси.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____